

Arthus filius fuit Algothi regis Sueonum. Is post Gostagi infelicis tyranni interitum Gothorum & Sueonum regnum asseditus, à quibus iam inter nouem præstantissimos principes collocatus est. Sunt tamen qui eum locum Arthuro Britanno assignant, licet hic Sueticus illi in nullo virtutis genere cessisse videatur. Huius enim Imperium ad Orientem fluo Tanai, ad Occidentem Albii longissimo terrarum tractu finiebatur. Veris Arthurus Christianus circa annum Christi 470, hic Ethnicus circa 630, floruisse dicitur. Ille imaginem D. Virginis, hic tres coronas Suetici regni insignia habuit. Itaque Germaniae proceres inter nouem clarissimos lux gentis Heroes hunc Arthum cōnumerarunt. Erat is in omnī morum honestate adeò conspicutus, ut eius nomen optimo quoque apud Gothos adaptetur. Vestitus erat simplex & modestus. In uerbis summa urbanitas & ueritas: In uictu frugalitas & temperantia. Domi non secus ac agnus, foris & contra hostes instar leonis erat. Sunt adhuc nostro æuo nonnullæ illustres domus & preclara ædificia Arthorum in oppidis Vandalicis secus mare Germanicum Gedani & Sundis, quas honestiores ciues laxandianimi causa ingrediuntur, atque huius Arthi uirtutes commemorant. Arthus enim plurima bella in Moschos, Liuones, Curetes & alias uicinas gentes feliciter peregit, nomenque suum cunctis per Europam nationibus formidabile & gloriosum effecit. Hic tandem absque liberis decessit, & in regijs monumentis apud Vpsaliā collocatus fuit. Ioan. Mag. in Hist. Goth. lib. 8. cap. 41.